

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Mit tudsz

a Ferencvárosról?

Magyar Nemzet

1962. apr. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

021.62

(439 Bp 09)

"1962"

23. sz. fiók

— Én, Kirchmayer Ferenc, a Ferencváros gyereke vagyok — így kezdődik az egyik pályamű, amely az Illatos úti Szabó Ervin Fiókkönyvtár pályázatára érkezett. A szerző, aki a Ferencváros gyerekeinek vallja magát, az általános iskola ötödik osztályába jár és arra a kérdésre, hogy mit tud a Ferencvárosról, még néhány fontos adatot közöl. A többi között ezt:

— A Ferencvárosban volt egy nyomorngyed. Azt úgy hívták, Valéria. Most már híre-hamva sincs. Helyette szép, modern épületek emelkednek. A Hámán Kató utcában épül Magyarország legmodernebb úttörőháza, másfélmillió forint költséggel.

A pályázat eredményét a »ferencvárosi könyvtári napok« alkalmából ünnepélyes keretek között hirdették ki. Tizenhatan kaptak jutalmat a 8—16 éves részvevők közül. A könyvtári napok során a területi és az üzemi könyvtárakban több helyen emlékeztek a Ferencváros múltjára, beszéltek jelenéről és jövőjéről. Előadások hangzottak el, frók találkoztak olvasóikkal, kiállításokat rendeztek, a ferencvárosi József Attila Irodalmi Színpad tagjai szavaltak. A Tüzoltó utcában vadonatúj könyvtár nyílt a Boráros téri Szabó Ervin-fiók kezelésében, kicsi, de szemtelnyörkötött barátságos helyiségben, egyelőre kétezer könyvvel és biztató perspektívával.

A Ferencváros az irodalomban címmel Nemeskürthy István »telt ház« előtt tartott előadást a Mester utcai könyvtár helyiségében. Felidézte a kerület múltját, azt az időt, amikor »a Mester utca helyén patak folyt« és felidézte az írókat, költőket, akiknek ez a városrész volt »röptető fészük«.

Erről a múlttól az Illatos úti gyerekek is sokat tudnak. Tudják, hogy »itt született József Attila és itt is járt iskolába. A Mester utca 59. számú házban lakott Hámán Kató, akit a Horthy-fasiszták meggyilkoltak«. Egy második osztályos tanuló írja: »régén nagyon szegények voltak itt az emberek, kis viskókban laktak. Ha nem tudták kifizetni a lakbért, akkor kilakoltatták az embereket«.

Ez már éppen úgy történelem számukra, mint mondjuk az, hogy a »Mester utca és a Hámán Kató utca találkozá-

sánál a múlt században temető volt. 1869-ben húszezer lakója volt a kerületnek, a lóvasút négy vonala keresztezte és ezek lassan villamosvasúttá alakultak át«.

Megtudtam a pályaművekből azt is, hogy »a XIX. század derekán a ferencvárosi réteken gyors ütemben megindult az iparosodás, így a kapitalisták — akarva, nem akarva — megteremtették a munkásosztályt«. Továbbá: »1899. május 3-án alakult meg a Ferencvárosi Torna Club, népies nevén: Fradi.«

Az egyik pályázó nemcsak a múlttal, a jövővel is behatóan foglalkozik. Azt írja: »A felnöttek számára kevés a szórakozás. A meglévő talponálók helyébe barátságos kis éttermeket kellene építeni. Fásítani kellene a tereket, utakat, hogy javuljon a levegő.«

Ezen a könyvéken kevés, most is kevés még a szórakozási, művelődési lehetőség, ezért *háru* fokozott munka és felelősség az ott működő könyvtárakra. Kis művelődési központok ezek és különösen a gyerekek meg a fiatalok körében találnak önzetlen, jó barátokra. Az Illatos úton »házi könyvkötészet« működik szakkörszerűen a gyerekek segítségével. A Boráros téri könyvtárban fiatal olvasók klubja alakult a múlt esztendőben, a Mester utcai Szabó Ervin-fiók tavaly új ifjúsági könyvtárat nyitott és megszervezte hozzá az Ifjú Könyvbarátok Körét. A Gubacsi úton, a város egyik legelmaradottabb részén a Hazafias Népfront helyiségében két hónappal ezelőtt új könyvkölcsönző állomást létesítettek, amely máris figyelemre méltó eredményeket ért el. Ezt a kölcsönzőállomást az Illatos úti könyvtár kezeli.

— Az Illatos úti könyvtárban éppen kölcsönzési idő alatt jártam. Harminc-negyven gyerek állt sorban a pult előtt, keresgélte a katalógusban, nézegette a kiállított színes könyvborítókat.

— Most elviszi az orrom elől a Nemo kapitányt — csattan fel az egyik olvasó. Többen lármázni kezdtek. Valaki félhangon mondott még valamit.

— Ez könyvtár! Aki itt csúnyán beszél vagy lármázik, nem kap könyvet — jelentette ki a könyvtárosnő.

Abban a pillanatban csend lett.

Vilcsék Anna